

tillæget Genstand for en Del Forhandling, idet der gjorde sig to Synspunkter gældende overfor dette Tillæg — fra den ene Side et Krav om at faa Tillæget forhøjet og fra den anden Side et Krav om at faa det nedsat. Den højtærede Finansminister valgte det Standpunkt at sige, at selv om han i og for sig var enig med dem, der forlangte Konjunkturtillæget nedsat, vilde han dog ikke foreslaa noget saadant for det kommende Aar, altsaa det, som vi nu lever i, men vilde foreslaa, at vi bibeholdt det samme Konjunkturtillæg til Statens Tjenestemænd, som vi havde haft Aaret i Forvejen. Og det blev ogsaa Resultatet, at det blev vedtaget saaledes i Fjor.

Nu foreligger Spørgsmaalet igen til Overvejelse og Afgørelse i Rigsdagen, og den højtærede Finansminister har da foreslaaet i det Lovforslag, som vi her behandler, at Stedtillæget bevares uforandret, som det er, men at Konjunkturtillæget nedsættes med en Trediedel. Den højtærede Minister udtalte ved Forslagets Fremsættelse, at der kunde fremføres gode og vægtige Grunde for at gaa endnu længere ned med Konjunkturtillæget eller helt at stryge det, fordi de Forudsætninger, som var til Stede, og den Begrundelse, der blev ført i Marken for i sin Tid at vedtage Konjunkturtillæget, nu var saa vidt forandret, at der egentlig ikke var nogen reel Begrundelse for Bibeholdelsen af dette Konjunkturtillæg; thi det er jo ikke et Dyrtdistillæg. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, som vi havde fremme i Fjor angaaende dette Spørgsmaal, de vil staa i frisk Erindring for de ærede Medlemmer; men jeg vil kun ganske kort nu som den Gang hævde, at Meningen med Konjunkturtillæget, da det blev vedtaget i Tjenestemandsløven af 1909, var den, at baade hele det økonomiske Velstandsforhold her i Landet og Konjunkturerne for den frie Udførelse ude paa det private Marked og i det private Erhverv var af den Beskaffenhed, at ogsaa Tjenestemændene burde have noget større Indtægter end de normalt fastsatte Lønninger. Men naar vi nu i dette Øjeblik ser paa Konjunkturerne i al Almindelighed, ser paa Velstandsforholdene ude i Befolkningen, maa vi sikkert alle være paa det rene med, at de har været i sørgelig Nedadgaende og er kommet langt under det Standpunkt, som man regnede med for nogle Aar siden. Det er jo saaledes, at Forholdene er ganske overordentlig vanskelige ude i det private Liv, store Grene af Landets erhvervsdrivende i de forskellige Retninger staar ikke ved en Opgang, men tværtimod

ved en glubende Nedgang i deres Forretninger, Konjunkturerne og Velstandsforholdene er i den Grad forrykket, at der ikke egentlig er noget Grundlag til at bibeholde et Tillæg af den Beskaffenhed, som der her er Tale om overfor Statens Tjenestemænd.

Det er derfor ogsaa med stor Betænkelighed, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale, at vi stemmer for det foreliggende Lovforslag, idet den Mening er overvejende, at man burde, om ikke helt have afskaffet Konjunkturtillæget, saa dog være gaaet endnu længere ned, end her er Tale om. Den højtærede Finansminister har ved Lovforslagets Fremsættelse udtalt sin Begrundelse for, at han havde nøjedes med at tage denne forholdsvis mindre Del af dette Tillæg bort nu i Aar: Tjenestemændene var kommet bagefter med at faa deres Lønninger opad, derfor maatte de ogsaa nu være bagefter med at faa dem til at gaa ned. Vi kan fra Venstres Side om end med Betænkelighed give den højtærede Minister Tilslutning i denne Betragtning.

Imidlertid er jeg ikke i Tvivl om, at hvis vi ikke naar til det glædelige, som vi alle sammen gerne vilde, at Konjunkturerne ganske betydeligt forbedrer sig, og at de frie Erhverv maa have Udsigt til større Indtægter og til at kunne klare sig, melder Spørgsmaalet om Konjunkturtillægets Bortfald sig igen næste Aar; saa maa vi atter tage det Spørgsmaal op, hvorvidt og i hvilket Omfang Konjunkturtillæget til den Tid skal beholdes.

Med disse enkelte Bemærkninger kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til velvillig og hurtigt Fremme her i Tinget.

Valdemar Olsen: Ved Behandlingen forrige Aar af Lovforslaget om Konjunkturtillægets Fastsættelse drog jeg stærkt til Felts mod den højtærede Finansminister og den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen, hvis Udtalelser gik i Retning af, at Konjunkturtillæget i sin Tid var blevet ydet som et Velstandstillæg. Der var stor Strid om det. I selve Lovforslaget kaldtes det et Konjunkturtillæg, men i Betænkningen havde man faaet indført Ordet Velstandstillæg, og man gik ud fra, at dette Ord, der af en Fejltagelse var kommet ind i Betænkningen, gav Regeringspartierne Adgang til at stille Forslag om, at dette Velstandstillæg allerede paa det Tidspunkt skulde bortfalde, fordi der paa det Tidspunkt ikke kunde siges at være Velstand i den store Befolk-